

Nr 131

Av herr Carlsson i Huskvarna m. fl., om statsbidrag till de kommunala musikskolorna.

(Lika lydande med motion nr 117 i Första kammaren)

För att stimulera barns och ungdoms intresse för sång och instrumental-musik och skapa förutsättningar för deras förkovran på detta område har man inom många kommuner inrättat s. k. musikskolor. Utformningen av denna undervisning — inte på alla orter benämnd musikskola — varierar mellan de olika kommunerna. I det väsentliga följes dock följande schema, som finnes närmare beskrivet i en utredning om »den frivilliga instrumentundervisningen för skolungdom», som utfördes av Stockholms stad 1959: Eleverna i årskurs 1—3 intages i musikskolans förberedande grupper, där elementa inhämtas. Efter viss anlagstestning övergår eleverna sedan till olika instrument. Elevtiden i musikskolan omfattar i regel 5—10 år. På vissa orter saknas tidsbegränsning. Arbetsåret sammanfaller med eller understiger något folkskolans läsår. I allmänhet är undervisningen organisatoriskt underställd ortens skolstyrelse eller en speciell musiknämnd och ledes av en kommunal musikledare (studierektor) med hjälp av ett antal fast anställda eller timavlönade lärare.

Kostnaderna bestrides i regel dels med kommunala medel, dels genom avgifter från eleverna. Elevernas bidrag uttages på »terminsavgiftsbasis» och varierar från omkring 15 kronor (för de förberedande kurserna) till omkring 150 kronor (för det mera avancerade stadiet).

Organisatoriskt löper arbetet smidigt och i regel utan att belasta de hårt ansträngda skolrektorerna. Erfarenheterna av undervisningen är genomgående mycket goda.

Musikskolorna har helt tillkommit genom initiativ av vederbörande kommun och de står inte under tillsyn av någon central myndighet. Statsbidrag för verksamheten vid musikskolorna har inte utgått annat än i vissa speciella fall och då i ytterst liten omfattning.

För vår del anser vi att musikskolorna fyller en mycket viktig uppgift inom vårt kultur- och musikliv. Vi vill också gärna instämma i den ovan citerade utredningens synpunkt, att »musikintresset hos vår tids ofta splittade ungdom bör tillvaratagas icke blott av musikaliska utan även av sociala skäl».

Det är emellertid uppenbart att det endast är de relativt stora eller eko-

nomiskt starka kommunerna som har råd att bedriva denna verksamhet i någon större omfattning, så länge de saknar möjligheter till ekonomiskt stöd från staten. Vi vill därför, både med hänsyn till allmänskulturella och ungdomsfostrande skäl, föreslå att staten genom ekonomiskt stöd till kommunala musikskolor uppmuntrar fortsatt och utökad verksamhet på den frivilliga sång- och musikundervisningsområde. Uppdraget att närmare utforma statsbidragsgivningen bör anförtros en sakkunnigutredning inom Kungl. Maj:ts kansli.

Med stöd av det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära förslag till nästa års riksdag om införande av statsbidrag till de kommunala musikskolorna.

Stockholm den 24 januari 1962

Henning Carlsson
i Huskvarna

Olof Hammar

Arvid Nilsson
i Lönsboda

Mac P. Hamrin

Olle Westberg

Augustinus Keijer
